

Карчевська Тетяна

к.в.н., доцент кафедри

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЕПІЗООТОЛОГІЯ ТА ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»

Самостійна робота — це форма організації індивідуального вивчення студентами навчального матеріалу в аудиторний та позааудиторний час. Мета самостійної роботи студентів — сприяти формуванню самостійності як особистісної риси та важливої професійної діяльності майбутнього фахівця, суть якої полягає в уміннях систематизувати, планувати, контролювати й регулювати свою діяльність без допомоги й контролю викладача. Самостійна робота студентів потребує чіткої організації, планування, системи й певного керування, що сприяє підвищенню якості навчального процесу. Можливість ведення обліку та оцінювання виконаних завдань і їхньої якості потребує стандартизації вимог до вмінь майбутніх спеціалістів та розроблення комплексу професійно орієнтованих завдань [1].

Завданнями самостійної роботи студента є засвоєння певних знань, умінь, навичок, закріплення та систематизація набутих знань, їхнє застосування за вирішення практичних завдань, виконання творчих робіт, можливо, виявлення прогалин у системі знань із предмета. Для реалізації самостійної роботи в процесі вивчення дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби» студенти виконують комплекс завдань різних типів відповідних рівнів складності. Важливим елементом підготовки до аудиторних занять є вивчення методичної літератури і навчально-методичної документації з предмету (вказівок, рекомендацій), які дозволяють більш кваліфіковано спланувати роботу, використовуючи накопичений і узагальнений досвід [2]. Під час самостійної роботи студенти мають змогу краще використати свої індивідуальні здібності. Вони вивчають, конспектують літературні джерела, за потреби повторно перечитують їх окремі розділи, абзаци, звертаються до відповідних довідників і словників. Все це сприяє глибокому осмисленню навчального матеріалу, виробляє в студентів цілеспрямованість у здобутті знань, самостійність мислення. Індивідуалізація самостійної роботи сприяє самореалізації студента, розкриваючи в нього такі грані особистості, які допомагають професійному розвитку. Самостійна робота здійснює і виховний вплив на студентів, сприяючи формуванню і розвитку необхідних моральних якостей [3].

Технологія виконання самостійної роботи студентом багато в чому залежить від того, наскільки він володіє методами опрацювання наукових джерел, наскільки опанував уміння конспектувати, готувати реферати, що надалі стане основою для написання курсових та дипломних робіт. Викладач же визначає вид самостійної роботи (конспект, реферат, індивідуальне завдання), яке повинен виконати студент, де і яким чином він прозвітує про виконання завдань для самостійної

роботи.

В методичних рекомендаціях до самостійної роботи з дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби» в кожному розділі з відповідної теми, що виноситься на самостійне опрацювання, наводиться перелік основних питань, які студенту необхідно опрацювати і засвоїти, а також, що конкретно студент повинен знати і вміти при опрацюванні даної теми, далі представлено індивідуальне завдання, метою якого є перевірка знань студентів лекційного матеріалу, методичних вказівок до лабораторно-практичних занять та самостійне опрацювання літератури з даного напрямку з акцентом на проблематиці типових задач. Наприклад: студент повинен проаналізувати за літературними джерелами (інтернет-ресурсами) характеристики названих хвороб, стан їх сучасної діагностики та профілактики, вирішити питання термінової постановки діагнозу і оформити супровідну записку для лабораторного дослідження патологічного матеріалу (при одній із названих хвороб) з подальшим представленням в письмовому варіанті, розробити комплекс заходів на основі інструктивного матеріалу і скласти план оздоровлення господарства (підприємства) від конкретного захворювання (за вибором викладача) та подати його в письмовому або електронному варіанті з подальшим колективним аналізом на аудиторному занятті. Такі методичні рекомендації надають можливість студентам виконувати творчі роботи, які відповідають умовно-професійному рівню засвоєння знань, не обмежуючи їх виконанням стандартних завдань, що дасть можливість краще засвоїти необхідний матеріал з дисципліни.

Одним із елементів самостійної роботи є також виконання наукового реферату з інфекційної хвороби, яку обирає сам студент з представлених в даному розділі чи темі. Для самостійного опрацювання кожної теми в методичних рекомендаціях представлено рекомендовану літературу та інтернет-ресурси. Така форма виконання самостійної роботи носить відтворюючий характер, в ході якої студент використовує набуті знання і в певній мірі також пізнавально-пошуковий, в ході виконання такої роботи студент набуває нових як теоретичних, так і практичних знань. Самостійна робота може мати і творчий характер, в ході виконання якої студент на основі власних знань і навичок створює щось нове, оригінальне (курсові та дипломні роботи). Курсові та дипломні роботи виконуються з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних студентами під час навчання та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання[4]. Тематика курсових робіт повністю відповідає завданням навчальної дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби» і тісно пов'язана з потребами конкретного фаху. Метою виконання курсової роботи є формування у студентів – майбутніх фахівців ветеринарної медицини клінічного мислення, самостійного аналізу епізоотичної ситуації в виробничих умовах, набуття практичних навичок в питаннях діагностики, профілактики і лікування інфекційних хвороб, розширення теоретичних та практичних знань студента, оволодіння навиками наукового підходу у вирішенні конкретних завдань. Курсова робота з епізоотології виконується студентом самостійно при консультуванні

викладачем з даної дисципліни з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних ним за час вивчення і засвоєння їх в конкретних виробничих умовах.

Безперечно, що провідну роль в організації самостійної роботи студентів відіграють інформаційні технології, бо саме вони відкривають студентам доступ до самоосвіти, нетрадиційного накопичення знань через джерела інформаційно-комунікаційних технологій, розширюють можливості для творчості, неординарного підходу у вирішенні виробничих ситуацій, це не просто засоби навчання, а й якісно нові технології в підготовці конкурентоспроможних фахівців, в переході від початкового до вищого рівнів самостійності.

Список використаних джерел

1. Буряк, В. Керування самостійною роботою студентів: Вища школа, 2001. № 4-5. С. 48-52.
2. Ефективність навчання студентів: навч. посібник / В.І. Євдокимов та ін.; за заг. ред. В.І. Євдокимова. ХДПУ ім. Г.С. Сковороди, 2004. 140 с.
3. Зінов В.Г. Керування інтелектуальною особистістю: навч. Посібник. М.: Справа, 2003. 284 с.
4. Луценко В.В. Експериментальне дослідження ефективності самостійних робіт в умовах вибору. Засоби навчальної та науково-дослідної роботи : Зб. наук. праць. Х. : ХДПУ, 2000. Вип. 13. С. 84-93.

Книш Олена
к.філол.н., асистент кафедри професійної освіти
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ МОБІЛЬНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

На відміну від викладача вишу, пристосованого до класичної системи освіти, студент, народжений у цифрову епоху, зорієнтований на роботу із технологіями XXI століття. Навчальна мотивація такого студента різко знижується, адже він постійно ставить перед собою одразу декілька завдань і не бажає витратити час на занятті, на якому муситиме зосереджувати увагу лише на роботі лектора і не обов'язково буде забезпечений постійним зворотним зв'язком. Вимоги до викладача у таких умовах значно зростає, адже, отримавши необмежений доступ до інформаційних ресурсів, студент вже не вбачає у лекторі єдине джерело